

Concert a la Basílica de la Sagrada Família

Passió segons Sant Mateu

de S. Em. el Metropolita Hilarion de Volokolamsk

BASÍLICA DE LA
**SAGRADA
FAMÍLIA**

Programa

Passió segons Sant Mateu del compositor
S. Em. el Metropolita Hilarion (Alfeyev)

La *Passió segons Sant Mateu* del metropolita ortodox i compositor Hilarion (Alfeyev) és un gran oratori per a solistes, cor i orquestra. En aquesta obra, la unió de text i música ofereix una composició musical amb una forta càrrega espiritual i emocional, que rememora els fragments més importants de l'Evangelí que narren els darrers moments de la vida de Jesús.

Aquesta obra, que s'inspira musicalment en l'obra homònima del gran compositor Johann Sebastian Bach, fusiona la interpretació que fa el metropolita Hilarion del seu llenguatge musical amb la música homofònica característica del culte ortodox.

En l'adaptació (aproximadament d'una hora de durada) que s'ha fet per ser representada a la Basílica de la Sagrada Família, l'actor Lluís Soler intercala, a manera d'evangelista, els textos corresponents als fragments musicals que s'interpreten.

1 Pròleg / **2** L'últim sopar / **3** La comunió dels apòstols
4 L'hospitalitat del Mestre / **5** Veig la teva cambra nupcial
6 La lluita de Getsemani / **7** Avui el Creador del cel i de la terra / **8** La detenció de Jesús / **9** Les Benaurances / **10** Jesús en el procés davant Caifàs / **11** Aquell que va vestit de llum com un mantell / **12** Les negacions de Pere / **13** Què t'ha mogut, Judes? / **14** Jesús davant Pilat / **15** El camí del Calvari
16 Venerem la teva Creu / **17** La mort de Jesús / **18** T'adorem
19 El lament de la Santa Verge / **20** Mare, no ploris per mi
21 Josep, el notable / **22** Himne de l'enterrament / **23** Tu que has baixat als inferns / **24** La Resurrecció / **25** Epíleg

S. Em. el Metropolita

Hilarion de Volokolamsk *Compositor*

El metropolita Hilarion, originari de Moscou, és teòleg, historiador i compositor musical per a cor i orquestra. En la seva carrera musical es va especialitzar en violí, piano i composició musical. Es va llicenciar en teologia a l'Acadèmia Teològica de Moscou i va ser professor d'homilètica i teologia dogmàtica, entre altres especialitats. Va fer la tesi doctoral *Sant Simeó, el nou teòleg i tradició ortodoxa*, i es va doctorar en filosofia.

L'any 2001 fou nomenat bisbe de la diòcesi de Sourozh al Regne Unit, i poc després el van traslladar i nomenar cap de la representació de l'Església ortodoxa russa davant les institucions europees a Brussel·les. El 2003 el van nomenar bisbe de Viena i Àustria, i el 2009, bisbe de Volokolamsk, vicari de Sa Santetat el Patriarca de Moscou i de Totes les Rússies, president del Departament de l'Església de Relacions Exteriors i, d'ofici, membre permanent del Sant Sínode. També el 2009 fou nomenat arquebisbe pel patriarca Ciril, i el 2010 van elevar el seu rang a metropolita, any en què fou nomenat doctor *honoris causa* per la Facultat de Teologia de Catalunya.

Molt sovint les obres d'Hilarion (Alfeyev) contenen citacions explícites dels clàssics, com ara Bach, Händel, Saint-Saëns i d'altres.

Actualment exerceix de cap del Departament de Relacions Exteriors del Patriarcat de Moscou de l'Església ortodoxa russa.

Orquestra Nacional Russa

El 1990 el pianista i director Mikhaïl Pletnev va fundar l'Orquestra Nacional Russa (ONR). Avui és una de les orquestres més reconegudes del món. Després de la seva presentació als BBC Proms de Londres, el diari *Evening Standard* destacà que havien tocat «amb una bellesa tan captivadora que va aixecar els sospirs del públic». L'ONR també ha estat considerada pel *Miami Herald* com «un símbol viu del millor art rus».

Ha estat la primera orquestra russa que ha tocat al Vaticà i a Israel, i manté una agenda internacional molt activa per Europa, Àsia i Amèrica. El 2009 va posar en marxa l'ONR Grand Festival, que té lloc cada mes de setembre a Moscou.

L'ONR ja ha fet més de vuitanta enregistraments, principalment amb Deutsche Grammophon i PentaTone Classics i altres prestigioses discogràfiques. Entre els directors presents en la discografia de l'ONR hi ha el fundador i director musical Mikhaïl Pletnev, Vladimir Jurowski, Kent Nagano, Carlo Ponti i Vassili Petrenko.

Els enregistraments més premiats inclouen les simfonies i els concerts per a piano de Beethoven, publicats per Deutsche Grammophon, i les sis simfonies de Txaikovski per PentaTone. El projecte Xostakóvitx de l'ONR, també amb PentaTone, ha estat qualificat com «el cicle més emocionant de les simfonies de Xostakóvitx que es pot trobar en disc compacte i, amb diferència, el millor enregistrament» (SA-CD.net).

L'enregistrament benèfic de *Pere i el llop*, de Prokofiev, i *Wolf Tracks (Les petjades del llop)*, de Jean-Pascal Beintus,

dirigit per Kent Nagano i narrat per Sophia Loren, Bill Clinton i Mikhaïl Gorbaxov, va rebre un Premi Grammy l'any 2004, i l'ONR va ser la primera orquestra russa que va guanyar el màxim guardó de la indústria discogràfica. També se n'han publicat les versions en castellà (narrada per Antonio Banderas), rus i mandarí.

L'ONR és única entre els principals conjunts russos com a institució privada finançada amb el suport de fundacions, corporacions i mecenes individuals de Rússia i de tot el món. En reconeixement d'aquesta estructura artística pionera, l'ONR ha estat la primera orquestra no governamental que ha rebut el suport de la Federació Russa.

**Mischa
Damev**
Director

Nascut a Sofia i d'origen francobúlgar, va rebre les primeres lliçons musicals del seu avi, el famós compositor búlgar Michael Lefterov. Es va traslladar amb la seva família a Suïssa i el 1986 va continuar els seus estudis de piano a la Musikhochschule de Basilea, on va obtenir també el diploma de solista, i va continuar els seus estudis amb Alexis Weissenberg a París i Nikita Magalov a Ginebra.

Seguint el consell del seu mentor, Mariss Jansons, l'any 1991 va canviar el piano per la direcció, disciplina que va estudiar a Viena amb el llegendari Karl Österreicher. Després del seu debut amb l'Orquestra de la Ràdio Nacional Búlgara i l'Òpera de Sofia, va treballar com a assistent de Georges Prêtre i Vladimir Fedosseiev.

Ha dirigit orquestres com l'Orquestra Simfònica Txaikovski de Moscou, Orquestra de San Carlo de Nàpols, Orquestra Simfònica de Milà Giuseppe Verdi, Orquestra de la Fundació Arturo Toscanini, Orquestra de Cambra de Zuric, Orquestra Simfònica de Lucerna, Musikkollegium Winterthur, Filharmònica Eslovena de Ljubljana, Orquestra dels Països Baixos, Filharmònica Eslovaca de Bratislava, Orquestra Filharmònica de Brno, l'Orquestra Nacional Búlgara, Orquestra Tonkünstler de Viena, Orquestra de Santa Cecília Roma, Orquestra Simfònica Siciliana de Palerm, Orquestra del Teatre de La Fenice, Orquestra del Capitoli de Tolosa, Orquestra Nacional de Letònia, Orquestra Filharmònica de Luxemburg, Filharmònica de Praga, etc.

Ha enregistrat amb Decca i ha participat en moltes produccions de ràdio i televisió de Suïssa, Bulgària i Rússia.

Ha compartit podi amb Georges Prêtre en la producció de *Carmen* a Santa Cecília (Roma) i *Pel·leas i Melisenda* al Teatre alla Scala de Milà. Ha treballat juntament amb el compositor John Lord (del grup de rock Deep Purple) en diversos escenaris europeus.

Enguany és responsable de l'àrea musical de la Federació Migros Cooperative de Zuric, on organitza múltiples gires internacionals, mentre continua exercint de director amb èxit.

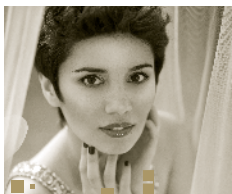

Cor Sinodal de Moscou

El Cor Sinodal de Moscou és un dels cors professionals més antics de Rússia, fundat a Moscou l'any 1721. Durant els segles XIX i XX, el cor va experimentar un seguit de transformacions importants: va incorporar veus femenines i va ampliar el repertori amb música profana i arranjaments de cançons populars russes.

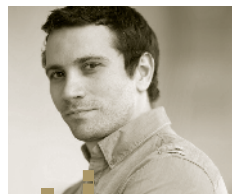
Avui en dia, el Cor Sinodal de Moscou segueix la tradició musical de la famosa església ubicada a Bolshaya Ordynka, tradició que fou conservada pel seu director, Nikolai Matveyev, des del 1948. Durant molts anys, aquest cor ha enregistrat i difós la música sacra russa.

Darrerament, Alexei Puzakov n'ha esdevingut el director musical i ha aconseguit engrandir el cor fins a vuitanta cantants. El cor treballa amb l'Orquestra Nacional Russa i la Gran Orquestra Simfònica P. I. Txaikovski, i participa en importants festivals.

**Zhala
Ismailova**
Soprano

Zhala Ismailova va estudiar cant a l'Acadèmia Estatal de Música Gnessin a Khanti-Mansiisk, Rússia. Del 2007 al 2011 va continuar els estudis a l'Acadèmia d'Art Coral de Moscou. Va ser guardonada al Concurs Internacional de Cant de l'Escola de Música de Bakú i fou finalista del certamen internacional de cant Competizione dell'Opera. També va guanyar el concurs Dimitrij Hvorostovskij el 2011, i poc després va actuar amb el baríton Hvorostovskij i el tenor Marcello Giordani, amb posteriors actuacions amb els dos cantants a Moscou i Sant Petersburg. Va rebre classes d'interpretació vocal de Renatta Scotto, coneguda i admirada per la seva veu i el seu talent interpretatiu. Ja ha debutat com a Sra. Alice Ford a *Falstaff*, de Verdi, al Teatro della Fortuna, a Itàlia, i cal destacar també debuts com el de Tatiana a *Eugeni Oneguín*, de Txaikovski, al Salzburger Landestheater, o d'altres com Zemfira a l'òpera *Aleko*, de Rakhmaninov, o Nedda a *I Pagliacci*, de Leoncavallo.

**Sergey
Romanovsky**
Tenor

Sergey Romanovsky va néixer a Mineral'nye Vody, una petita ciutat al centre de Rússia. Es va formar al Conservatori Estatal Txaikovski de Moscou i l'Acadèmia d'Arts Corals. Ha guanyat diverses competicions musicals de gran prestigi, com ara la International Bella Voce Vocal Competition de Moscou. Ha actuat, entre altres escenaris, al Teatro alla Scala de Milà, al Norske Opera d'Oslo i a l'Òpera Reial de Valònia de Bèlgica. Ha compartit escenari amb la soprano Patrizia Ciofi i la mezzosoprano Anna Bonitatibus. També ha actuat al Teatre Petruzzelli de Bari amb Lorin Maazel, i més recentment a l'Òpera Nacional de Bordeus. Actuarà properament al Canadà a l'Òpera de Mont-real.

**Alexey
Tikhomirov**
Baix

Alexey Tikhomirov va néixer a Kazan' i va estudiar al Centre d'Òpera Galina Vishnevskaya de Moscou. Ha actuat al Teatre Bolxoi de Moscou, Gran Teatre de Ginebra, Òpera de Montecarlo, Berlin State Opera, Teatre Municipal de Santiago de Xile, Helikon Opera de Moscou, Òpera

d'Ekaterinburg, Òpera de Lió, Òpera de Tolosa, etc. També ha actuat amb l'Orquestra Filharmònica de Viena sota la direcció de Ricardo Muti, amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, l'Orquestra Filharmònica de Sant Petersburg dirigida per Mikhaïl Tatarnikov, l'Orquestra de l'Òpera de Montecarlo amb Dimitri Jurovski i l'Orquestra Simfònica Txaiikovski amb Vladimir Fedosseiev, entre d'altres.

**Vesselina
Kasarova**
Mezzosoprano

Vesselina Kasarova, mezzosoprano d'origen búlgar, va iniciar els seus estudis musicals a l'edat de 4 anys amb el piano. Un cop diplomada, va dirigir la seva carrera al camp de l'òpera. Després de graduar-se a l'Acadèmia Musical de Sofia com a cantant, va entrar a formar part de l'Opernhaus de Zuric.

El 1991 va actuar per primer cop al Festival de Salzburg i durant dos anys consecutius va ser cantant de l'Òpera Estatal de Viena. Des d'aleshores ha actuat als teatres d'òpera més reconeguts del món com el Teatro alla Scala de Milà, Covent Garden de Londres, Gran Teatre de Ginebra, Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Teatro Comunale de Florència, Òpera Estatal de Munic, Òpera Alemanya de Berlín, Nederlandse Opera d'Amsterdam, Metropolitan Opera de Nova York, Òpera Lírica de Chicago, Òpera Bastille i Òpera Garnier de París.

Vesselina Kasarova ha esdevingut mundialment coneguda per les seves interpretacions de les òperes de Mozart i ha

treballat amb els millors directors, com ara Nikolaus Harnoncourt, Sir Colin Davis, Seiji Ozawa, Daniel Barenboim o Riccardo Muti. Actualment, és una de les mezzosopranos més sol·licitades, i obté sempre bones crítiques tant de la premsa com dels especialistes.

**Lluís
Soler**
Actor

Nascut a Manlleu el 1954, és conegut pels seus papers tant en l'escena teatral com en la televisiva. Va iniciar la seva trajectòria als 15 anys en una companyia de teatre amateur, fins que als 34 va marxar a Barcelona per fer de la interpretació la seva carrera professional.

Aquest polivalent actor també ha passat pel cinema participant en films com *Bienvenido a Farewell-Gutmann*, de Xavi Puebla, pel qual va optar al Gaudí a la millor interpretació masculina en l'edició del 2009.

A banda dels seus papers en telenovelles, que l'han donat a conèixer al públic més generalista, la seva trajectòria ha estat marcada sobretot pels papers que ha encarnat en l'àmbit teatral. Soler ha interpretat des de clàssics de Shakespeare sota la direcció de Mario Gas o Sergi Belbel, fins a textos de dramaturgs contemporanis, com Pau Miró. Amb un to de veu molt marcat que li confereix una gran presència en escena, Soler ha afrontat monòlegs teatrals o lectures dramatitzades, com el reeixit muntatge d'Antoni Calvo inspirat en el *Canigó* de Jacint Verdaguer, que va fer temporada al Teatre Nacional de Catalunya.

BASÍLICA DE LA
**SAGRADA
FAMÍLIA**

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ

RUSSIAN
NATIONAL
ORCHESTRA